

**Зауваження і пропозиції Національної асоціації адвокатів України
до проекту Закону України «Про реалізацію майна та інші заходи з метою
забезпечення безпеки під час зберігання майна, предметів та матеріалів в
складських та інших приміщеннях, належних державі»
(реєстр. № 3990 від 14.08.2020)**

Національною асоціацією адвокатів України (далі - НААУ) опрацьовано проект Закону України «Про реалізацію майна та інші заходи з метою забезпечення безпеки під час зберігання майна, предметів та матеріалів в складських та інших приміщеннях, належних державі» (реєстраційний номер 3990 від 14.08.2020 р.) (далі - Законопроект №3990).

За результатами опрацювання Законопроекту № 3990 НААУ вважає за доцільне висловити зауваження та пропозиції до нього.

1. Як відомо, кожен законопроект має назву, яка є складовою частиною офіційного тексту закону. У назві закону стисло (в кількох словах) викладається зміст закону. Для цього використовуються інформативні поняття, які дозволяють розпізнати предмет, що регулюється цим законом. З назви Законопроекту № 3990 та з Пояснювальної записки до нього не зовсім є зрозумілим предмет його регулювання, зокрема, які саме суспільні відносини регулюються даним законом: суспільні відносини, пов'язані з реалізацією майна; суспільні відносини, пов'язані із зберіганням та складуванням майна; чи, йдеться про заходи безпеки під час зберігання певного, визначеного Законопроектом майна у певних, визначених Законопроектом приміщеннях, що належать державі. Тобто, у назві Законопроекту відображені різні предмети регулювання, зокрема, реалізація майна та зберігання майна, предметів та матеріалів.

2. Пропонуємо, також, Розділ I “Загальні положення”, доповнити статтею 1 “Визначення основних термінів” та визначити у яких значеннях вживаються терміни і поняття для цілей Законопроекту, зокрема, “майно”, “предмет”, “матеріал”, “складське приміщення”, “інше приміщення” тощо.

3. У ч. 2 ст. 3 Законопроекту передбачена наступна норма: “Керівники органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектора економіки, які здійснюють діяльність в сфері зберігання та складування майна, несуть персональну відповідальність за невиконання вимог цього Закону та інших законодавчих актів стосовно безпечного зберігання майна”. Пропонуємо наступну редакцію зазначеної норми: “Керівники органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектора економіки, які здійснюють діяльність в сфері зберігання та складування майна, несуть юридичну відповідальність згідно чинного законодавства за невиконання вимог цього Закону та інших законодавчих актів стосовно безпечного зберігання майна”.

4. У пояснювальній записці автором Законопроекту зазначається, що відносини, які становлять сферу правового регулювання закону, який пропонується до прийняття, на даний час регулюються, зокрема, наступними нормативно-правовими актами: Кримінальний кодекс України; Кодекс України про адміністративні правопорушення; Податковий кодекс України; Митний кодекс України; Цивільний кодекс України; Господарський кодекс України; Закон України «Про виконавче провадження». Прийняття обумовленого закону не вступає у протиріччя з положеннями зазначених

вище законодавчих актів та інших законів України, і таким чином не створює необхідності внесення змін до них". Не можемо з цим погодитися. Зокрема, згідно п.4 ч.1 ст.2 Законопроекту Законопроект регулює відносини, пов'язані із зберіганням в складських та інших приміщеннях, належних державі, а також реалізацією наступного майна, предметів та матеріалів (далі - майна): ... 4) безхазяйних речей та речей (майна), від яких відмовився власник.

Правовий режим безхазяйних речей та набуття права власності на безхазяйну річ регулюється чинним цивільним законодавством. Зокрема, згідно ст. 335 Цивільного Кодексу України безхазяйні нерухомі речі беруться на облік органом, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, за заявою органу місцевого самоврядування, на території якого вони розміщені. Про взяття безхазяйної нерухомої речі на облік робиться оголошення у друкованих засобах масової інформації. Після спливу одного року з дня взяття на облік безхазяйної нерухомої речі вона за заявою органу, уповноваженого управляти майном відповідної територіальної громади, може бути передана за рішенням суду у комунальну власність. Як випливає з Законопроекту (ст. 10) кошти, отримані від реалізації майна в порядку, передбаченому Законопроектом, зараховуються до Державного бюджету України, тобто на ці кошти виникає право державної власності. Відповідно, одні і ті ж відносини отримали різне правове регулювання Законопроектом та Цивільним Кодексом України.

Беручи до уваги викладене, НААУ пропонує, виключити п.4 ч.1 ст.2 Законопроекту.

Враховуючи викладене, НААУ вважає за доцільне повернути законопроект на доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень та пропозицій.